

Kronika

2024

*Rok 2024 je
přípravný Rok
modlitby*

Pápež František

Spomienkové stretnutie

Jaroslav Halma
1941-2024

požehnaný...
odpočí v...
pevnej nádeji...

Byť s ním...
v srdci...
a v pamäti...

Božie milosť...
a jeho...
vždy bude...

...a jeho...
vždy bude...

6.2.2024
Cisterie Bolesty
VÍM HOJNOSTI SPOMINIEKA

Kostel sv. Marka Bolesty
VÍM HOJNOSTI SPOMINIEKA

Vigilant Orange Dnestre Bolesty
VÍM HOJNOSTI SPOMINIEKA

Inaugurácia poštovej známky

Piatok 12. januára vo Farskom kostole v Bošanoch, sa uskutočnila inaugurácia poštovej známky z emisného radu Osobnosti: Ján Chryzostom Korec a Jozef Tomko. Inaugurácia začala slávením svätej omše o 16:00 hodine, ktorej hlavným celebrantom bol Mons. Ján Vallo, predseda Spoločenstva Svätého

Gabriela.

V homílii priblížil životné príbehy oboch kardinálov a ich prínos pre cirkev a slovenský národ.

Na záver svätej omše projekt známky priblížil zástupca Slovenskej pošty a vedúci odboru POFIS Martin Vančo. Mons. Ján Vallo následne požehnal známku, tzv. obálku prvého dňa a príležitostnú pečiatku. Prvý výtlačok známky bol darovaný Slovenskou poštou Farnosti Bošany. Na záver sa všetkým poďakoval dekan – farár Štefan Bukovan a

všetkých pozval do Pastoračného centra, kde požehnal známky, tzv. obálku prvého dňa a príležitostnú pečiatku.

Pomocný biskup Peter Beňo

Dňa 13.1.2024 našu malú komunitu navštívil pomocný nitriansky biskup Peter Beňo. Po privítaní sme sa spoločne krátko pomodlili v našej domácej kaplnke. Potom nám otec biskup venoval celú hodinu, ktorú sme spolu strávili v srdečnom a milom neformálnom rozhovore. Bol to pre nás vzácný a obohacujúci čas.

*Nakoniec nám poďakoval za
službu, ktorú konáme.
Sestričky Vincentky.*

Pobožnosť k svätému Charbelovi

Pondelok, 22.1.2024 pri večernej svätej omši o 18:00 hodine v Bošanoch sa konala pobožnosť k svätému Charbelovi. Svätú omšu celebroidal vdp. Jozef Švercel. Po svätej omši bola možnosť prijať individuálne požehnanie, pomazanie olejom svätého Charbela a uctievanie jeho relikvií. Po pomazaní olejom bola vystavená Sviatosť Oltárna do 20:00 hodiny.

Jozef Halmo

Piatok 26.1.2024 o 13: 00 hodine v Bošanoch, bola pohrebná svätá omša obetovaná za rodáka, čestného občana Bošian, hudobníka Jozefa Halmu, držiteľa ocenenia Fra Angelico, ktorá mu bola udelená v roku 2015. Prebral ju z rúk Mons. Stanislava Zvolenského. Tiež mu bol udelený titul Čestný občan Bošian. Pán Halmo zomrel v Mníchove dňa

22.12.2023 a bol prevezený do rodných Bošian.

Hlavným celebrantom zádušnej svätej omše bol otec biskup František Rábek. Ďalej koncelebroval pomocný spišský biskup Ján Kuboš, Mons. Štefan Vallo a viacero kňazov. Po svätej omši bolo uloženie urny na miestnom cintoríne v Bošanoch.

Jozef Halmo sa narodil v Bošanoch 13. 3. 1939, kde navštevoval hudobnú školu. Hru na akordeóne študoval na Vyššej hudobnej škole, neskôr na Konzervatóriu v Bratislave. Jozefovi Halmovi prirástla k srdcu najmä ľudová a sakrálna hudba. Jeho najlepšou priateľkou bola harmonika, s ktorou precestoval svet. Pôsobil ako skladateľ, dirigent, interpret, aranžér, učiteľ hudby a producent; Po vpáde vojsk Varšavskej zmluvy do Československa nelegálne

emigroval do Rakúska a od roku 1969 žil v Mníchove. Útek z domova bol pre neho mimoriadne dramatický, komunistická „vlast“ ho postavila extra legem a odsúdila ho na dvojročné väzenie. Verejnosť ho pozná najmä ako autora obľúbenej modlitby v tónoch Kráľovná nebies, ľudovej vianočnej omše Radosná zvesť, Sancta Maria, Dolorosa... Bol tiež zakladateľom Katolíckeho spevníka. Jeho myšlienky a životný príbeh sú dôkazom, že viera je oveľa viac

*než len sen púšte o daždi. Žime
teda, spievajme, nezabúdajme na
svojich slávnych rodákov. Aj oni
môžu byť zdrojom našej hrdosti a
inšpiráciou pre tvorivý a spokojný
život.*

Kardinál Korec – duchovná autorita

Katolícka cirkev si v týchto dňoch pripomína 100. výročie narodenia Jána Chryzostoma kardinála Korca. V nedeľu 21. 1. 2024 sa v Katedrále – Bazilike svätého Emeráma na Nitrianskom hrade konala slávnostná pontifikálna svätá omša. V pondelok 22. 1. 2024 pokračovali oslavy medzinárodnou odbornou

konferenciou, ktorá sa venovala životu a dielu kardinála Korca. Ako v úvode podujatia skonštatoval nitriansky biskup Viliam Judák, „Ján Chryzostom Korec je symbolom nepokorenej pravdy, katolíckej viery a kresťanskej lásky. Dnes sa stal duchovnou autoritou. Je pre nás výzvou, aby sme sa nepokrivili a kráčali priamou cestou. Jeho odkaz vyžaruje v tme nihilizmu, materializmu a niekedy aj beznádeje. Tento odkaz je plný činorodej energie zameranej na duchovné povznesenie človeka.

Je slovenský i všeludský," uviedol biskup Viliam Judák. Ján Chryzostom Korec sa narodil 22. 1. 1924 v Bošanoch, 15. 9. 1939 vstúpil v Ružomberku do rehole jezuitov. Po likvidácii reholí a kláštorov v roku 1950 bol spolu s rehoľnými spolubratmi internovaný. V tom istom roku bol 1. 10. tajne vysvätený v Rožňave za kňaza. Ako 27-ročný bol 24. 8. 1951 tajne vysvätený za biskupa. Biskupskú službu nemohol vykonávať verejne, preto pracoval ako robotník. Neskôr

bol 21. 5. odsúdený ako vlastizradca a pre náboženskú činnosť odsúdený na 12 rokov väzenia. Z väzenia sa vrátil 21. 2. 1968 s podlomeným zdravím. Po zmene spoločenského systému po roku 1989 sa 7. 1. 1990 stal rektorom Kňazského seminára svätého Cyrila a Metoda v Bratislave. „Významným okamihom jeho života sa stal 6. 2. 1990, keď bol menovaný za nitrianskeho diecézneho biskupa. 28. 6. 1991 v konzistóriu ho ustanovil pápež Ján Pavol II. za kardinála. Menovanie bolo

ohlásené na všeobecnej audiencii 29. 5. 1991. Ján Chryzostom kardinál Korec je prvým predstaviteľom Slovenskej cirkevnej provincie, ktorému sa dostalo vďaka osobným kvalitám takej cti, že sa stal členom kardinálskeho kolégia. Za pätnásť rokov jeho vedenia Nitrianskej diecézy, v spolupráci s kňazmi a veriacimi, sa obnovila a prehlbila činnosť v každej oblasti náboženského života. Dňa 16. 7. 2005 sa stal emeritným biskupom. Zomrel v Nitre 24. 10. 2015. Je pochovaný v dolnej

lodi Katedrály – Baziliky svätého Emeráma v Nitre.

100. výročie narodenia Jána Chryzostoma Kardinála Korca

28. 1. 2024 sa o 10:00 hodine vo farskom kostole svätého Martina v Bošianoch, konala slávnostná svätá omša pri príležitosti 100. výročia narodenia Jána Chryzostoma Korca, rodáka z Bošian. Hlavným celebrantom bol Mons. Viliam Judák, nitriansky biskup. Slávnostným kazateľom bol

veľprepošť katedrálnej kapituly Mons. Štefan Vallo. Všetkých prítomných privítal miestny dekan – farár Štefan Bukovan. Na svätej omši sa zúčastnili kňazi pochádzajúci z Bošian a ďalší, ktorí pôsobili v tejto farnosti. Viacerí kňazi na túto slávnosť prišli zo Spoločnosti Ježišovej, do ktorej patrili aj kardinál Korec. Nitriansky biskup Mons. Viliam Judák ju symbolicky celebroidal s osobnými insígniami kardinála Korca – pektorálom na hrudi a berlou v ruke,

ktoré kardinál Korec obdržal ako dar od vtedajšieho pápeža Pavla VI. počas návštevy Ríma v roku 1969. Veľprepošt Štefan Vallo vo svojom príhovore uvažoval nad osobnosťou kardinála Korca, nad jeho životom, postojom a osobným príkladom pre Cirkev na Slovensku i na celom svete. Spomenul aj to, že osobne poznal mamičku pána kardinála. V homílii priblížil aj viaceré udalosti zo života pána kardinála Korca a nazval ho prorokom dnešných čias. Svätú omšu mali veriac možnosť sledovať

v priamom prenose na RTVS 2.

Po svätej omši sme v procesii prešli na ulicu a malé námestie, cez ktoré prechádzal Ján Korec ako žiak do školy. Toto námestie bolo dnešným dňom slávnostne pomenované ako námestie Jána Chryzostoma kardinála Korca, na ktorom bola odhalená pamätná tabuľa. Potom nasledovala slávnostná akadémia, kde s programom vystúpili žiaci Základnej umeleckej školy v Bošanoch, počas ktorej sa prítomným prihovoriť starosta Bošian Branislav Pajda, podpredseda

Trenčianskeho samosprávneho kraja a predseda ZMOS Jozef Božík, rektor UPC v Nitre Ľubomír Hlad a P. Ján Ďačok SJ, zo Spoločnosti Ježišovej, ktorý vyjadril nádej, že nebude dlho trvať a Ján Chryzostom kardinál Korec sa dočká blahorečenia aj svätorečenia za svoj príkladný život, pevnú vieru a obetu, ktorú priniesol. Týmto sa táto slávnosť ukončila.

Program slávnosti:

10:00 svätá omša

11.15 slávnostné pomenovanie námestia Jána Chryzostoma Kardinála Korca.

11.45 Slávnostná Akadémia s príhovorom hostí a s programom Základnej umeleckej školy Bošany.

Homília *Mons. Štefan Vallo*

Bratia a sestry,

keď sa mi dostalo tej cti mať homíliu na dnešnej slávnosti pri príležitosti 100. výročia narodenia otca kardinála Jána Chryzostoma Korca – tu v jeho rodných Bošanoch – tak som si otvoril Lekcionár a pozrel si čítania na dnešnú 4. nedeľu v cezročnom období, ktorú dnes slávime. Hneď ma zaujala prvá veta

z dnešnej bohoslužby slova. Je zo starozákonnej knihy Deuteronomium: „Pán, tvoj Boh, z tvojho národa a z tvojich bratov vzbudí ti proroka, ako som ja.“

Tieto slová, ako sme počuli, povedal Mojžiš izraelskému ľudu. Keď však Mojžiš umrel, všetci Izraeliti pocítili určitú prázdnotu; ľud ostal ako ovce bez pastiera. Boh mu však prišiel na pomoc: posielal mu prorokov, svojich poslov, aby mu tlmočili jeho vôľu. „Mnoho ráz

a rozličným spôsobom hovoril keďysi Boží otcou skrze prorokov.“ – čítame v Liste Hebrejom – v týchto dňoch prehovoril k nám v Synovi.“ A práve v tomto Synovi, Mesiášovi, Ježišovi Kristovi sa to prisľúbenie najdokonalejšie splnilo. On sa stal vodcom nového Božieho ľudu do zaslúbenej zeme. Keď začal svoje verejné účinkovanie, ako sme to počuli v evanjeliu minulej nedele, začína slovami: „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kľakajte sa a verte evanjeliu.“ A toto jeho ohlasovanie

malo takú silu, že svätý Marek píše v tom dnešnom evanjeliu, že keď Ježiš vošiel v sobotu do synagógy v Kafarnaume a učil, tak reakcia poslucháčov bola: „Žasli nad jeho učením, lebo ich učil ako ten, čo má moc, a nie ako zákonníci.“ A pýtali sa: „Čo je to? Nové učenie s mocou! Aj nečistým duchom rozkazuje a poslúchajú ho.“ Áno, Ježiš nám priniesol „nové učenie“ – radostnú zvesť evanjelia, prišiel nám povedať všetko o Otcovi, čo máme vedieť

a robiť, aby sme sa dostali do jeho kráľovstva.

Ale aj my, novozákonný boží ľud, žijeme v ustavičných nebezpečenstvách ohrozujúcich našu spásu.

V každodennom živote potrebujeme veľa sily a svetla. Potrebujeme Božiu múdrosť, aby sme sa vedeli správne rozhodovať, akým smerom sa uberať, čo veriť a čo robiť v tomto svete, v ktorom je toľko mienok a názorov, toľko návodov, čo sa nám natískajú a toľko lákavých sľubov šťastia, ktoré ľahko

dokážu strhnúť. Ani my však nie sme bez pomoci. Pán Boh nás v tomto svete neponecháva na vlastné sily. Dáva nám svoje slovo vo Svätom písme a svoju silu vo sviatostiach. A dáva nám aj prorokov, ktorí nás majú posilňovať, povzbudzovať, slovo vo Svätom písme a svoju silu vo sviatostiach. A dáva nám aj prorokov, ktorí nás majú posilňovať, povzbudzovať, burcovať, ale aj napomínať, aby sme sa vedeli vzoprieť zlu a neschvaľovať ho.

Pán, náš Boh, z tohto národa, z tejto farnosti, z tejto obce, z vašich bratov vzbudil nám pred 100 rokmi takéhoto proroka. Pred týždňom, minulú nedeľu, apoštolský nuncius na Slovensku, Nicola Girasoli, v nitrianskej katedrále, kde je otec kardinál pochovaný, povedal aj toto: „Prorocké slová kardinála Korca sú pre nás všetkých stále veľmi živé. ...Jeho pamiatka a odkaz nám svietia na cestu, aby posilňovali našu vieru a nádej.“ Preto sme dnes tu, v tejto

farnosti, kde sa pred 100 rokmi, 22. januára 1924, narodil. Preto sme dnes tu, v tomto kostole, kde na druhý deň bol pokrstený, kde pristúpil k 1. svätému prijímaniu a sviatosti birmovania, a kde od 7 rokov ministroval. Preto sme dnes tu, aby sme spolu s vami, jeho rodákmi, poďakovali Pánu Bohu za tento veľký dar, ktorý v ňom dal Cirkvi i národu. A pritom vieme, že jeho životná cesta sa mohla vyvíjať celkom inak, V jednom zo svojich

listov, ktorý otec kardinál napísal z väzenia vo Valdiciach, 16. augusta 1964, svojim drahým do Bošian, píše takto: „V týchto dňoch som si trochu zaspomínal – práve je tomu 25 rokov, čo som s kufříkom odišiel študovať do Ružomberka... Ako to ubehlo! Ale čo všetko som medzitým prežil, spoznal, nadobudol... veselé trpké, vážne dobrodružné... A to všetko formovalo môj život... Som dnes rád a chválím chvíľu svojho niekdajšieho rozhodnutia... Mnohé veci by sa bez

toho môjho rozhodnutia v roku 1939 boli iste vyvíjali ináč... „Áno, chýbalo len niekoľko dní a otec kardinál, ktorý mal vtedy 15 rokov a skončil „meštiansku školu“ v Chynoranoch, s tým kufříkom by bol odišiel do Zlína, do Baťovej školy. Ale vtedy, ako to otec kardinál viackrát spomínal, mu prišiel list od jeho priateľa Klementa Fábika, tiež rodáka z Bošian, ktorý odišiel k jezuitom do Ružomberka a ktorý predstanenému jezuitských novicov hovoril aj o ňom. Predstavený mu

kázal napísať list a pozvať ho do Ružomberka. A tak s kufríkom nešiel do Zlína, ale do Ružomberka. Božie cesty i cesty povolania sú nevyspytateľné. My pri dnešnej slávnosti si môžeme položiť otázku: Čo máme robiť, ako môžeme pomôcť tomu, aby nielen vo vašej farnosti, ale aj na celom Slovensku sme mali nové povolania, aby sme mali nových prorokov, aby ich Boh vzbudzoval. Áno, vieme, Boh je ten, ktorý vzbudí, ktorý povoláva... U otca kardinála tou poslednou

kyapkou, ktorú Boh vložil do jeho života, bol list z Ružomberka. Tam sa začala jeho cesta ku kňazstvu. A viem, akú mal veľkú radosť z toho, keď po 63 rokoch od svojej tajnej kňazskej vysviacky mohol vysvätiť svojho mladého spolurodáka z Bošian. A potom od Vás to boli ďalšie kňazské povolania. Dnes sú tu medzi nami 3 diecézni kňazi: 2 z Bošian a 1 z filiálky Práznovce a 2 rehoľní kňazi – jezuita a salezián.

Päť nových kňazských povolaní za posledné roky, a tiež ďalšie rehoľné ženské. A tak opäť zaznieva tá otázka: Ako môžeme aj my pomôcť k novým povolaniam? Poukázal by som na dve veci. Prvá je rodina. A znovu by som tu citoval jeden z listov otca kardinála, ktorý písal z väzenia vo Valdiciach: „Drahá mama, otec, moji všetci! Mám pred sebou Váš list a čítam ho už po niekoľký raz od začiatku do konca... Drahá mamička, museli by ste byť hádam na mojom

mieste, aby ste celkom pochopili, ako som sa tešil z Vašich riadkov! Nie že by ma boli zastihli azda v slzách alebo v smútku... To nie! Ale dotkli sa čohosi veľmi živého vo mne. Neviem odhadnúť, čo by môjmu životu a mojej práci tých rokov bolo chýbalo bez povzbudivého a láskavého zázemia Vašej rodiny... A ak ste na druhej strane aj Vy, popri všetkých mojich nedostatkoch, získali za tie roky niečo cezo mňa, potom si tým vďačnejšie ukladám

*do duše spomienky na roky prežité
s Vami...*

*Drahá mama a otec, pri spomienkach
na váš domov si uvedomujem, že
človeku je dané zapájať veci sveta do
ľudského života, vtlačať veciam
ľudský zmysel... Čím väčšia láska nás
prítom vedie, tým prenikavejšie
meníme prostredie na rodinný
domov...*

*Útulnosť nášho domova nezávisí
potom ani tak od hrúbky kobercov,
od politúry nábytku a iných*

*dobrodení, i keď sú to tiež ozaistné
dobrodenia... Útulnosť nášho domova
závisí omnoho viac od našich
láskavých vzťahov, od ducha
domova, od toho, či všetky veci sú
u nás zapojené do služby rodiny, jej
jednoty a vzájomnej oddanosti, od
vyváženého úsilia o duchovné
i telesné. Vtedy náš život rastie
a bohatne, je plný zmyslu,
silný v utrpení, verný v ťažkostiach,
múdry v nárokoch, šťastný i v drobných
radostiach každého dňa...*

Takýto bol Váš domov!“ Povzbudivé a láskavé zázemie rodiny, to je to, za čo otec kardinál v tomto liste ďakuje. A tu niekde začalo jeho povolanie. Jeho otca, keď som prišiel do Bošian, som nepoznal. Bol už mŕtvy. Ale pán kardinál hovoril, že mal takú pravú mužskú zbožnosť. Mama zomrela v tom roku, keď som prišiel. Niekoľko prvých piatkov som bol ešte u nej, aby som ju vyspovedal a priniesol eucharistiu. Pred smrťou som jej vyslúžil sviatosti zomierajúcich. Bola

to útla žena. Mala už 93 či 94 rokov. Z jej tváre vyžarovala доброта. Sedela vo svojej fotelke, na stolíku mala vždy modliacu knižku a v rukách ruženec. Kjež by sme mali viac takýchto matiek, takýchto otcov, takéto rodiny.

Viete, Pán Boh z nášho národa a z takýchto rodín bude vzbudzovať nové povolania!“ A druhá vec, a povedal by som, že najdôležitejšia, ako môžeme pomáhať povolaniam, je

modlitba. Emeritný pápež Benedikt XVI., ktorého 1. výročie smrti sme si nedávno pripomenuli, povedal na stretnutí s kňazmi a diakonmi návšteve Nemecka toto: „Proste Pána žatvy!“ Znamená to, že my nemôžeme jednoducho „vyprodukovať“, „vyrobiť“ povolania; povolania musia pochádzať od Boha. Na rozdiel od iných profesií jednoducho nemôžeme cieleným manažmentom –použitím reklamy alebo presnej stratégie – získavať a verbovať ľudí. Volanie, ktoré

pochádza z Božieho Srdca, si musí vždy nájsť cestu do srdca človeka. Naša spolupráca je práve preto nevyhnutná, aby sa volanie dostalo do srdc ľudí. Prosiť o to Pána žatvy predovšetkým znamená v prvom rade sa modliť za to, naliehať na jeho Srdce. „Áno: „V prvom rade sa modliť za to“, toto zdôraznil pápež Benedikt. Viem, drahí bratia a sestry, že vy ste sa tu v Bošanoch v kostole každý deň modlili a modlite za svojich kňazov i za nové povolania,

konáte eucharistické poklony, sväté omše na prvý štvrtok za duchovné povolania a ďalšie aktivity... pokračujte v tom! Proste Pána žatvy, aby spomedzi vás vzbudil ďalších robotníkov, aby úroda, ktorá dozrieva v ľudských srdciach, bola zhromaždená do sýpok večnosti a stala sa trvalým Božím spoločenstvom radosti a lásky. A verím, že v tomto bude vám tu, v Bošianoch, ale i nám všetkým na Slovensku, z výšin nebies pomáhať otec kardinál, ktorého sme si dnes pri

príležitosti 100. výročia jeho narodenia prišli tu do Bošian uctiť. Ale predovšetkým na prvom mieste sme prišli poďakovať Bohu za to, že nám vzbudil z nášho národa, z našich bratov takéhoto proroka. A na záver by som chcel povedať niečo osobné. Poznal som otca kardinála od 80 rokov minulého storočia, keď som bol ešte bohoslovcom v Kňazskom seminári v Bratislave. V januári 1988 som prišiel za farára tu do Bošian a stretnutia s ním boli už

častejšie. Pravidelne chodil k mame pokiaľ žila a potom na cintorín. Vždy sa zastavil na fare. Keď som aj nebol doma, našiel som na okne svojej izby kresťanské samizdaty, ktoré tam položiť. Prvé verejné a slávnostné stretnutie bolo 31. decembra 1989. Vtedy prišiel už ako biskup so všetkými biskupskými insígniami. Bola to nedeľa – Sviatok Svätej rodiny a povedal: „Prišiel som k svojej rodine- do spoločenstva veriacich mojej rodnej obce.“ Potom to bolo veľa

stretnutí tu v Bošanoch. Nielen pri rôznych liturgických sláveniach, ale aj nečakaných, keď sa zastavil vracajúc sa z pastoračných ciest v diecéze Jedno stretnutie bolo nezabudnuteľné – v januári 1994. Vtedy slávil svoju 70-tku a po svätej omši požehnal nové pastoračné centrum prestavané z bývalej cirkevnej školy. Od dnes toto centrum ponesie jeho meno. Tu sa stretol najskôr s mužmi, a potom po litániách so ženami. Bolo to

množstvo srdečných stretnutí a rozhovorov, ved' tu boli jeho blízki, jeho spolužiaci, susedia, známi... Večer, už značne unavený, keď odchádzal, povedal: „Toto boli moje primície v Bošanoch, ktoré som tu predtým nemohol mať.“ Nezabudnem aj na posledné stretnutie s ním tu v Bošanoch, v júli 1997. Vtedy prišiel na faru a povedal, že chce, aby som prišiel do Nitry na hrad. boli každodenné stretnutia počas ôsmich rokov. Ale aj posledných 10 rokov, keď bol už emeritným

biskupom,. bývali sme vedľa seba v susedných domoch pod hradom a stretávali sa.

Keď dnes tu v Bošanoch spoločne ďakujeme Pánu Bohu za otca kardinála, ja osobitne ďakujem za všetky stretnutia s ním - ved' som sa mohol pri nich mnoho naučiť, povzbudiť, dorásť a formovať sa. Bože, vďaka za otca kardinála! Vďaka Ti, Bože, za tento veľký dar pre túto obec, pre Nitriansku diecézu,

*pre naše Slovensko, ale i pre celú
Cirkev!*

Amen.

Námestie Kardinála Korca

Bošanci u Otca kardinála

Pred 100 rokmi, 22.1.1924, v Bošanoch sa narodil biskup Ján Chryzostom kardinál Korec. Na nášho rodáka sme pyšní aj v základnej škole. Práve dnes si spomíname na stretnutie učiteľov a žiakov na nitrianskom hrade. Je to už viac ako 20 rokov, ale spomienky zostávajú.

Spomienka Otca kardinála

.. Hromadenie poznatkov nemusí byť ešte múdrosť... Čo ako si pamäť namáham, neviem z nej vyloviť nejakú päťku. Asi som nebol dobrý žiak... Na dejepis, ktorý sme mali v knihách, som sa aj hneval... Nechcel by som učiť kreslenie a telocvik... Palicu by som si do školy nebral. To by som radšej išiel za traktoristu... Chcel by som mať ešte viac rád mladých ľudí... Interview, aké Kardinál Korec v živote nemal

s ním robili žiaci ZŠ Bošany v roku 2002. Spomíname si na nášho rodáka, múdreho a milého človeka, ktorý zanechal takýto odkaz nielen pre žiakov našej školy: „Budte veselí, ale učte sa, študujte, lebo Slovensko vás potrebuje ako múdрых a dobrých ľudí“. Interview (vzniklo v rámci projektu Infovek Interview 2002 a dnes sme za tento projekt veľmi vďační), aké v médiách nenájdete v pôvodnom znení si môžete prečítať.

Kreatívne štúdio

Štyria mušketieri

Uvádza

*Jána Chrizostoma
kardinala Korca*

v príbehu

Robme dobre,
zakiaľ môžeme.

dálej účinkujú
Štyria mušketeri

Štyria mušketeri

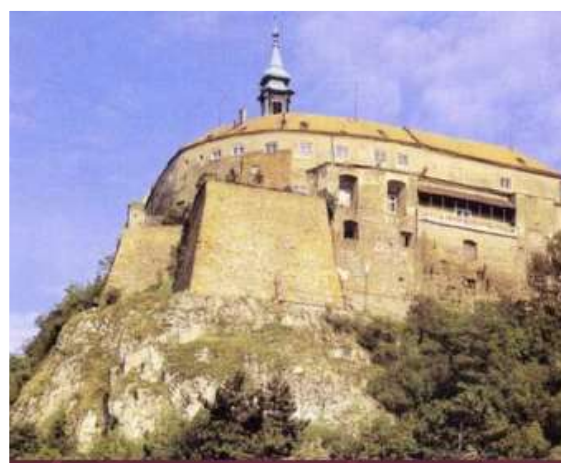

Paťo & Zuzana & Soňa & Lucia

Štyria mladí mušketeri,
nebojujú, žijú v mieri. Miesto
mečov majú perá, s inými
chcú sily merať. Postaviť sa
nepriateľom, zbraňou im je
papier s perom. Láskou,
umom všetko riešiť, do školy
sa stále tešiť.

Na skálnom brale v meste pod
Zoborom stretli sme sa s kardinálom
– Jánom Chryzostomom. Hoc má už
na tvári nejednu vrásku, má veľké
srdce, rozdáva lásku. Je múdry,
spravodlivý, netreba už ďalší rým.

... tak, novinári,
môžete začať.

Zástupkyne vás len
doprevádzajú, pán
dekan vás priviezoť,
ale vy ste tu teraz
hlavní, tak nech sa
páči.

Bošanci u Otca kardinála

Nitra, 7. november 2002

*Ján Chryzostom
kardínál Korec
nitriansky sídelný biskup*

*Narodený: 22. 1. 1924 v Bošanoch
Kňazská vysviacka: 1950 (tajne)
Biskupská vysviacka: 1951 (tajne)
Nitriansky diecézny biskup: 1990
Kardínál: 1991*

Kardínál Korec

*je biskup, humanista, spisovateľ.
Oplýva múdrosťou biblickej,
liturgickej a historickej náuky. Je
osobnosťou, v ktorej sa prejavuje
osobitá skúsenosť svedka, ktorého
viera prešla tvrdou skúškou. Jeho
knižná tvorba predstavuje vyše 80
titulov kníh. Štedro podporuje ľudí v
núdzi, najmä mladé viacdenné rodiny.
Pri odovzdávaní financií, ktoré sú
určené rodinám, zvykne povedať:
Robme dobre, zakiaľ môžeme.*

Interview 2002

Otázky:

Odpovede:

Otázka:

Vyššie pätnásť rokov ste strávili vo svojej rodnej obci Bošany. Stáva sa Vám, že občas v myšlienkach zabľúдите ku svojim rodákom?

Odpoveď:

Nielen v myšlienkach. To som robil od roku 1939 do roku 1950, keď som vstúpil do Spoločnosti Ježišovej, k jezuitom. Jezuiti aj mladí nechodievali vôbec domov, no príbuzní ich mohli navštevovať. Aj mňa mohli v Ružomberku, v Tmave, v Brne a inde počas štúdií. Roku 1950 došlo k tzv. Barbarskej noci, keď ateistický komunistický režim v ČSR zlikvidoval za jedinu noc všetky rehole. Ja som sa po zlikvidovaní dostal do civilného života, zatiaľ čo moji priatelia museli ísť na vojencinu. Po roku 1950 som už zabľúdiť do

rodných Bošian nielen v myšlienkach – chodil som navštevovať svojich rodičov až do roku 1960. Vtedy ma uväznili na 12 rokov - znova som celé roky „zablúdil“ do Bošian iba v myšlienkach. Teraz už chodím aj z Nitry celé roky do Bošian, pravda, teraz už ako nitriansky biskup a kardinál.

Bošany mám rád a nemôžem na ne zabudnúť.

Otázka:

Zážitky z detstva sú určite jedny z najkrajších. Aké ste boli dieťa? Pamätáte sa na nejaké šibalstvá?

Odpoveď:

Asi som nebol príliš veľký šibal. Zostali mi len drobné spomienky – ako som sa topil v rieke Nitre, ako som zachraňoval brata, dnes už mŕtveho, keď ho ťahala rieka pod ľad. Dobrodružnejšie zážitky som mal len pri skautských táboroch v lesoch, keď sme stretli v Ružomberku Andreja Hlinku, alebo pri návšteve Demänovskej jaskyne.

Otázka:

Vo Vašich knihách spomínate historické udalosti. Patril k Vaším najobľúbenejším predmetom na základnej škole aj dejepis?

Odpoved':

Určite som mal dejepis rád. Ale na dejepis, ktorý sme mali v knihách, som sa aj hneval. Hovorilo sa v ňom, že celý stredovek bol „temný“, že to bolo temno. Už vtedy som vedel, že to nie je pravda. Ved' stredovek – to boli aj katedrály, aj univerzity, aj vzdelané kláštory. Na to všetko sme hrdí dodnes.

Otázka:

Za posledných päťdesiat rokov prešli viaceré odvetvia spoločenského života podstatnými zmenami – napríklad v zdravotníctve sú moderné prístroje, v bankách počítače, v podnikoch je automatizácia výroby. Ak porovnáte školu za Vašich čias a teraz, nájdete nejaký podstatný rozdiel?

Odpoved':

Máte nepomerne viac možností vzdelávať sa než sme mali my. Život sa náramne rozvinul. No hromadenie poznatkov nemusí byť ešte múdrosť. S rozvojom technických možností sa nerozvíja paralelne aj sociálna spravodlivosť, aj morálna atmosféra života. Samotnú techniku používajú aj teroristi. Aj vy si musíte dať záležať, aby ste sa popri vzdelaní rozvíjali aj ako osobnosti, teda aj charakterovo a morálne. Môžu z vás vyrásť vzácní ľudia pre národ a pre svet.

*Ďakujeme za tieto
múdre a poučné slová
do života a sľubujeme,
že na ne nikdy
nezabudneme.*

*Do školy chodíme celkom radi /ved' nám ani nič iné
neostáva/, ale to známkovanie... Hovoria nám, že
každý dobrý žiak raz musí dostať päťku.
Pamätáte sa na nejakú svoju päťku? A čo
vysvedčenia? Pamätáte sa na svoje vysvedčenie zo
základnej školy?*

*„ ... títo novinári, jak
si oni podávajú 79
ročného kardinála ... “*

Čo ako si pamäť namáham, neviem z nej vyloviť nejakú päťku. Asi som nebol dobrý žiak, Vysvedčenia? Myslím, že okrem kreslenia boli veľmi jednotvárne.

Otázka:

Pamätáte sa na svoju prvú učiteľku, učiteľa a kňaza, ktorý Vás pripravoval na prvé sväté prijímanie?

Odpoveď:

Prvým učiteľom bol pán správca školy, organista Valach. Z ostatných si pamätám pani Pecháňovú, Piterkovú, Krupicu, z kňazov pána kaplána Vrableca.

Otázka:

Ak by si osud s Vami zahral a postavil by Vás dnes do školy ako učiteľa, ktoré predmety by ste si vybrali vyučovať? Zobrali by ste si do školy aj palicu na žiakov? Za Vašich čias sa používala v škole trstenica. Ušlo sa občas aj Vám

... takéto interview som ešte nemal. To na vás asi nezabudnem do smrti.

Odpoved:

Nechcel by som učiť kreslenie a telocvik, Palicu by som si do školy nebral. To by som radšej išiel za traktoristu. Alebo by som sa pokúsil so žiakmi zbližiť a prebudiť v nich trocha radosti z práce. Na trstenice sa trocha pamätám. Nepamätám sa, že by som ich bol ochutnával.

Otázka:

Máme o Vás niekoľko informácií, ale všetky sú veľmi kladné. Prezradte na seba niečo z iného súdka. Máte nejaké ľudské slabosti a neresti?

Odpoved:

Výraz nerest je asi pritvrdý. S tým by som bol asi sotva vydržal byť kňazom v prenasledovaní, vo fabrikách a vo väzení. Slabosti? Aj kňazi, biskupi a kardináli chodia

ku sviatosti zmierenia. Predpokladá sa, že si vyčítajú stále drobnejšie prešľapy.

Otázka:

Vaše knihy ste napísali pre čitateľa náročným štýlom. Uvažujete už pri ich tvorení, akému čitateľovi sú určené?

Odpoveď:

Knihy som písal hlavne pre študentov na stredných a vysokých školách. Tí boli najviac ohrozovaní totálnym ateizmom. Ale moje knihy čítajú aj jednoduchší, aj veľmi nároční ľudia – až po spisovateľov a univerzitných profesorov. Páči sa im pravdivosť.

Otázka:

Prečítali sme si knihu S úctou voči dejinám. Pomáhal Vám niekto pri písaní tejto knihy?

Odpoveď:

Aj túto knihu, ako všetky ostatné, som písal celkom sám, často v montérkach.

Otázka:

V Cirkvi ste sa dostali naozaj vysoko. Ale čo Vaše začiatky? Ako ste zistili, že Vás Boh povolal?

Odpoveď:

Bývam naozaj už roky vysoko na Nitrianskom hrade. Je to prednosť? Alebo ťarcha? O krátky čas budem mať 79 rokov. Čakajú sa odo mňa výkony ako od mladíka.

Tá „vysokosť“ je vcelku veľmi náročná. Začiatky môjho poslania ku kňazstvu sa podobali zrnku zasiatom na poli. Strom rástol pomaly, vinič potreboval slnko, vlahu a starostlivé obrábanie.

Otázka:

Pre Vás bol veľmi významný deň, keď ste boli vysvätený za kňaza. Môžete nám priblížiť Vašu kňazskú vysviacku?

Odpoveď:

Moja kňazská vysviacka bola zvláštna. Bola tajná. Bez kvetín a bez organa. Bolo to 1. októbra 1950. Vysvätil ma v kaplnke v nemocnici Dr. Robert Pobožný, biskup v Rožňave, kam ho dobrí lekári poslali na zdravotnú prehliadku. Bol to posledný

biskup, ktorý mohol ešte ako-tak pôsobiť. Ostatní boli už za mrežami väzení alebo prísne strážení. A všetkých nás sledovala tajná polícia. Ale vnútorne som sa tešil – dosiahol som cieľ, za ktorým som sa pred rokmi vydal na cestu.

Otázka:

Prežili ste ťažké chvíle vo väzení, v brusiarni skla. Nikdy Vám nenapadlo, že by ste odbočili od viery v Boha? Alebo Vás to naopak posilnilo?

Odpoveď:

Nikdy ma nenapadlo odbočiť. Bolo to tvrdé, niekedy veľmi tvrdé. Mreže roky a roky, šošovicová kaša, surové zaobchádzanie, tvrdá robota za jednu korunu denne

vreckového. Ako som to znášal? Z troch zväzkov spomienok druhý zväzok obsahuje „Listy z väzenia“. To sú listy písané do Bošian. Cenzor ich kontroloval. Ak sa k nim dostanete, uvidíte, ako som to všetko prežíval.

... obdivujeme Vás a sme na Vás hrdí ...

Otázka:

Keby ste sa v čase mohli vrátiť späť, čo by ste chceli zmeniť vo svojom živote?

Odpoveď:

Chcel by som byť ešte vernejší Pánu Bohu, Cirkvi, Slovensku a chcel by som mať ešte viac rád mladých ľudí.

Otázka:

Vaša životná cesta bola neľahká. Mali ste niekoho, kto by Vás podržal a dodával silu ísť ďalej?

Odpoved:

Oporou mi bola najmä matka tým, že pri mne stála, nelamentovala a chápala. Oporou mi bolo veľké spoločenstvo jezuitov po celom svete – vedel som, že sme všade, na Aljaške, v Tokju, v Ríme, misiách. Ja som bol v továrňach a dlho vo väzení. Ale spájal nás Kristus.

Otázka:

Ste správcom Nitrianskej diecézy. Je to asi veľká zodpovednosť, najmä pred Bohom. Čo všetko leží na Vašich pleciach?

Odpoved:

Netrúfam si vôbec na tomto mieste vyratúvať všetky starosti. Ich súpis tvorí celú 150 stranovú knihu o povinnostiach biskupa –

farnosti, kňazi, seminár, deti, rodiny, vyučovanie náboženstva, kázne, birmovky, kultúra, charita. Biskup má mať na starosti aj neveriacich. Ako kardinál mám ešte povinnosti voči Rímu, kde som členom niekoľkých ústredných úradov. Je toho naozaj dosť – od dennej pošty, návštev, finančných starostí. A našiel som si čas aj pre vás.

*Otec kardinál pri plnení
svojich povinnosti*

Otázka:

Spomínate si na chvíľu a pocity, keď ste mohli ísť prvýkrát do Ríma a stretnúť sa so Svätým Otcom?

Odpoveď:

Prvý raz som sa stretol so Svätým Otcom Pavlom VI. v Ríme roku 1969. S terajším Svätým Otcom som sa stretol 5. februára 1990, keď ma pri návšteve Ríma pozval na obed. To už bolo vytlačené v novinách, že ma menoval za diecézneho biskupa do Nítry. To som sa dozvedel až po odchode z Vatikánu. Pocity? Škoda, nie som básnik.

*Ján Chryzostom kardinál Korec so
Svätým otcom v Ríme*

Otázka:

V rozhovoroch so Svätým Ocom sa často vyskytuje otázka, ako vyzerá všedný deň pápeža. My si túto otázku prispôbíme. Ako vyzerá obyčajný deň kardinála?

Odpoveď:

Môj pracovný deň začína tak od 6. hodiny ráno, končí často okolo 10. hodiny večer. Je v ňom modlitba, svätá omša, vybavovanie pošty, návštevy, porady, cesty, prejavy, písanie článkov a desiatky ďalších vecí. Sekretár mi každé ráno spolu s tlačou a poštou predloží z počítača program na dni, ale aj na dva-tri týždne dopredu. Iné veci? Za 12 rokov na Nitrianskom hrade som uverejnil asi 30 kníh. Niektoré som napísal ešte ako robotník, iné celkom čerstvo. Je to celkom pred 80. rokom

života dosť.

... Len máloktorá škola sa môže pýšiť tým, že do nej chodila takáto osobnosť svetového mena. Ďakujeme...

Otázka:

Patríte k tvorivým osobnostiam. Čím prekvapíte tých, ktorí majú záujem o Vašu prácu?

Odpoveď:

Mám myšlienky na ďalších 5-10 kníh. Musel by som mať však mnoho sviežej energie, aby som tomu dal ucelenú formu. Jednu knihu by som zvlášť rád napísal. Mala by mať titul: Sloboda tvorivá, či deštruktívna. Sily k tomu by ste mi mohli azda vyprosiť aj vy modlitbami.

Otázka:

Vaša Eminencia, môžete nám vysvetliť zmysel Vášho mena „Chryzostom“?

Odpoveď:

Ku křstnému menu Ján som si pripojil „Chryzostom“, keď som si zvolil za patróna svätého Jána Chryzostoma. Žil okolo roku 400, bol slávnym kazateľom, preto ho nazvali „Zlatoústym“. Stal sa biskupom a pastierom Carihradu. Bol prísny a náročný, za to ho panovník poslal do vyhnanstva. Keď si ho ľud naliehavo žiadal, smel sa vrátiť. Keďže bol stále rovnako náročný, cárovná Teodózia zariadila jeho druhé vyhnanstvo pri Čiernom mori, kde v roku 407 aj zomrel.

*...budte veselí, ale učte sa,
študujte, lebo Slovensko
vás potrebuje ako múdrych
a dobrých ľudí.*

*Ďakujeme za
rozhovor*

Biela sobota

Pôstne obdobie

Krížová cesta v prírode

Na Veľký piatok dopoludnia o 10:00 hodine sa konala pobožnosť krížovej cesty, ktorá sa začala na cintoríne v Baštíne a ukončila sa posledným zastavením na cintoríne v Krnči. Na túto krížovú cestu v prírode bola pozvaná celá farnosť, zvlášť mládež a mladé rodiny s deťmi.

Púť dekanátu do Skalky

Program púte:

*13:30 hodine prehliadka kláštora
Veľkej Skalky s odborným výkladom*

*15:00 hodine modlitba posvätného
ruženca v pútnickom kostole, o*

*16:00 hodine slávnostná svätá omša,
ktorú celebroid Mons. Peter Beňo,
pomocný biskup.*

*V sobotu 20.4.2024, krátko po
dažďovej sprche sme putovali
autobusom z Bošian na Skalku pri
Trenčíne. V autobuse sa nám
prihovoriť p. dekan Bukovan
a pripomenul nám, že to nie je výlet,
ale púť, kde treba priniesť aj nejakú
obetu a zároveň si môžeme vyprosiť
milosti pre seba i pre naše rodiny. Po
príchode na Veľkú Skalku sme si
vypočuli príhovor sprievodcu o histórii
Skalky ich zakladateľov benediktínov
a pokračovateľov jezuitov. Dozvedeli
sme sa mnoho*

informácií o živote svätého Andreja Svorada a svätého Beňadika. V polovici prednášky sa zatmelo a začalo liať ako z kŕhly. Prístrešok na vstupe a jaskynka i kaplnka sa rýchlo naplnili pútnikmi, kde pokračoval historický výklad. Potom nasledovala cesta na Malú Skalku do pútnického domu, kde sme trochu pookriali, lebo bolo chladno a pripravovali sme sa na sv. omšu s otcom biskupom P. Beňom. Svätú omšu s otcom biskupom celebrovalo veľa kňazov

z Hradňanského archidekanátu. V homílii otec biskup spomenul, že toto miesto je premodlené a pokropené krvou rehoľníkov benediktínov. 800 rokov je od založenia benediktínskeho kláštora na Skalkke, ktorí mali heslo: Ora et labora. (Modli sa a pracuj). Otec biskup nás vyzýval k modlitbe za kňazské a rehoľné povolania. A tak tiež aj za modlitbu v rodinách, ktorá sa už z mnohých rodín vytráca. Hoci bolo chladno, hrial nás úžasný

*pocit pri srdci, že sme mohli byť
účastní tejto púte a mohli sme si
vyprosiť milosti a Božie požehnanie.
Nech orodujú za nás naši prví
slovenskí svätci sv. Andrej Svorad
a sv. Beňadik, patróni nitrianskej
diecézy.*

Rehoľné sestričky

21.4.2024 sme sa rozlúčili z dvomi rehoľnými sestričkami. Pán dekan im poďakoval za ich dlhoročnú pomoc v našej obci a poprial im veľa úspechov v pôsobisku, kde boli zadelené. Sestričky roznášali Eucharistiu chorým, pomáhali pri rozdávaní svätého prijímania v kostole a navštevovali chorých farníkov v ich domácnostiach. Tiež pomáhali s praním a žehlením kostolného prádla.

Katolícky skauting v Bošanoch

Pri príležitosti 90. výročia založenia slovenského katolíckeho skautingu v Bošanoch a 33. výročia obnovenia skautingu v Bošanoch sa konala o 18:00 hodine svätá omša, ktorú celebroidal Mons. Štefan Vallo, veľprepošť nitrianskej kapituly.

V rámci skautských osláv sa konal koncert slovenskej speváčky Janais. Koncert sa uskutočnil v sobotu 11.5.2024 o 16:00 hodine vo farskej záhrade.

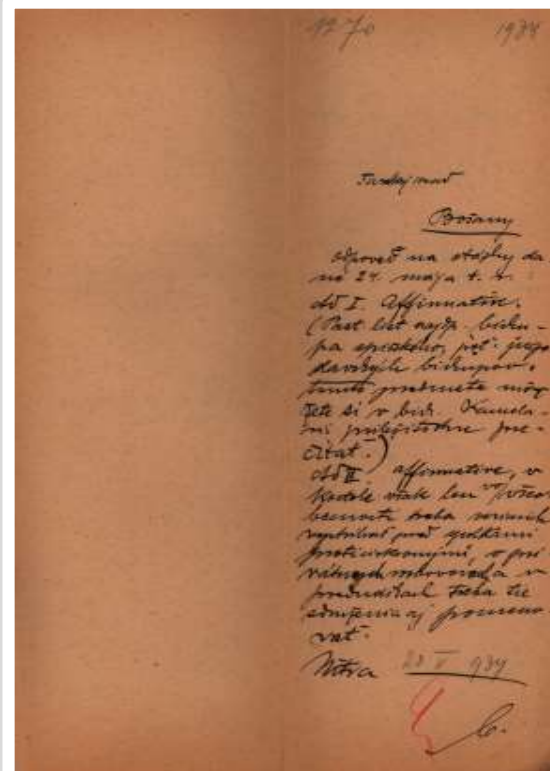
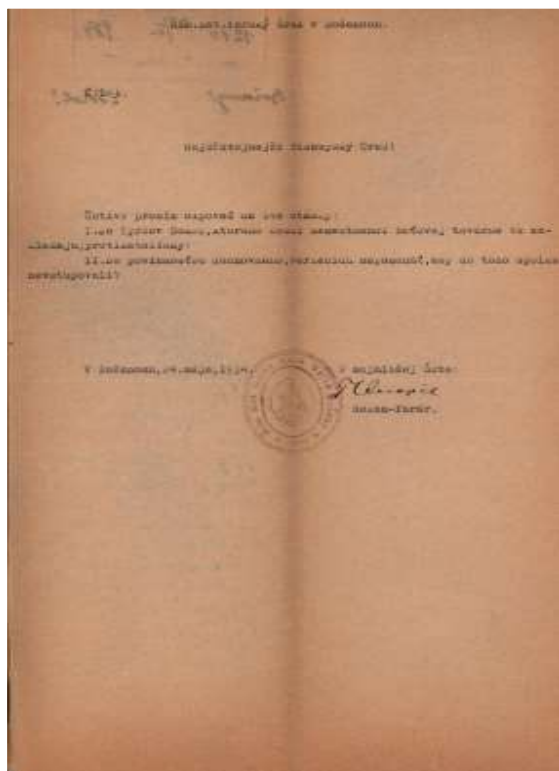

1. *Agrostis alba*
 2. *Agrostis alba*
 3. *Agrostis alba*
 4. *Agrostis alba*
 5. *Agrostis alba*
 6. *Agrostis alba*
 7. *Agrostis alba*
 8. *Agrostis alba*
 9. *Agrostis alba*
 10. *Agrostis alba*
 11. *Agrostis alba*
 12. *Agrostis alba*
 13. *Agrostis alba*
 14. *Agrostis alba*
 15. *Agrostis alba*
 16. *Agrostis alba*
 17. *Agrostis alba*
 18. *Agrostis alba*
 19. *Agrostis alba*
 20. *Agrostis alba*
 21. *Agrostis alba*
 22. *Agrostis alba*
 23. *Agrostis alba*
 24. *Agrostis alba*
 25. *Agrostis alba*
 26. *Agrostis alba*
 27. *Agrostis alba*
 28. *Agrostis alba*
 29. *Agrostis alba*
 30. *Agrostis alba*
 31. *Agrostis alba*
 32. *Agrostis alba*
 33. *Agrostis alba*
 34. *Agrostis alba*
 35. *Agrostis alba*
 36. *Agrostis alba*
 37. *Agrostis alba*
 38. *Agrostis alba*
 39. *Agrostis alba*
 40. *Agrostis alba*
 41. *Agrostis alba*
 42. *Agrostis alba*
 43. *Agrostis alba*
 44. *Agrostis alba*
 45. *Agrostis alba*
 46. *Agrostis alba*
 47. *Agrostis alba*
 48. *Agrostis alba*
 49. *Agrostis alba*
 50. *Agrostis alba*
 51. *Agrostis alba*
 52. *Agrostis alba*
 53. *Agrostis alba*
 54. *Agrostis alba*
 55. *Agrostis alba*
 56. *Agrostis alba*
 57. *Agrostis alba*
 58. *Agrostis alba*
 59. *Agrostis alba*
 60. *Agrostis alba*
 61. *Agrostis alba*
 62. *Agrostis alba*
 63. *Agrostis alba*
 64. *Agrostis alba*
 65. *Agrostis alba*
 66. *Agrostis alba*
 67. *Agrostis alba*
 68. *Agrostis alba*
 69. *Agrostis alba*
 70. *Agrostis alba*
 71. *Agrostis alba*
 72. *Agrostis alba*
 73. *Agrostis alba*
 74. *Agrostis alba*
 75. *Agrostis alba*
 76. *Agrostis alba*
 77. *Agrostis alba*
 78. *Agrostis alba*
 79. *Agrostis alba*
 80. *Agrostis alba*
 81. *Agrostis alba*
 82. *Agrostis alba*
 83. *Agrostis alba*
 84. *Agrostis alba*
 85. *Agrostis alba*
 86. *Agrostis alba*
 87. *Agrostis alba*
 88. *Agrostis alba*
 89. *Agrostis alba*
 90. *Agrostis alba*
 91. *Agrostis alba*
 92. *Agrostis alba*
 93. *Agrostis alba*
 94. *Agrostis alba*
 95. *Agrostis alba*
 96. *Agrostis alba*
 97. *Agrostis alba*
 98. *Agrostis alba*
 99. *Agrostis alba*
 100. *Agrostis alba*

[illegible]

Pobožnosť k svätému Charbelovi

Vo farskom kostole svätého Martina v Bošanoch sa dňa 22. 5. 2024 konala svätá omša ku cti svätého Šarbela. Hlavným celebrantom aj s ďalšími kňazmi bol nitriansky biskup Mons. Viliám Judák. Na záver svätej omše biskup udelil prítomným požehnanie s relikviou svätého Šarbela a po jej skončení prítomní kňazi pomazali pútnikov

olejom svätého Šarbela a prosili o ich uzdravenie na tele a na duši. Po liturgickej slávnosti nasledovala adorácia spojená s Eucharistickým požehnaním.

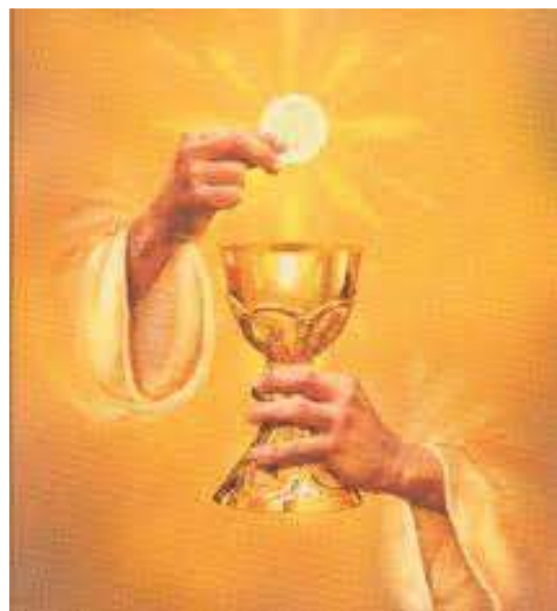

Božie telo

30.5.2024

Tento sviatok je pripomienkou skutočnej prítomnosti Nášho Pána Ježiša Krista, Spasiteľa sveta, vo Sviatosti oltárnej. Slávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi sa oslavuje vždy v druhý štvrtok po slávnosti Ducha Svätého. Tento sviatok je spájaný s eucharistickou procesiou veriacich.

1. Sväté prijímanie - Bošany

2. 5. 2024 o 10:00 hodine sa v našom chráme konalo 1. sväté prijímanie. Túto sviatosť prijalo 36 detí. Svätá spoveď prvoprijímajúcich detí, ich rodičov, krstných rodičov, starých rodičov a súrodencov sa konala v sobotu 1. 5. 2024 o 8:30 hodine – 3.A a o 9:00 hodine – 3.B.
Prajeme deťom veľa Božích milostí.

Život Jána Havlíka

23. 6. 2024 o 17:00 hodine sa v Pastoračnom centre premietal nový film o živote a odkaze budúceho slovenského blahoslaveného Jána Havlíka. Film Na ceste k dokonalosti rozpráva na základe početných svedectiev príbeh slovenského seminaristu, ktorý sa túžil stať vincentínskym misionárom a nakoniec ním bol medzi väzňami v uránových baniach. Tvorcovia filmu

hovorí, že príbeh jeho života sa ich dotkol a tak sa snažia priblížiť, v čom je jeho príklad vernosti unikátny.

Dom Svätej Kataríny Labouré

Prvý piatok v mesiaci júl mali seniori možnosť pristúpiť k sviatostiam. Svätú spoveď, pomazanie chorých a sväté prijímanie im vysluhoval miestny kaplán Marek Sedlár. Rehoľné sestry zo Spoločnosti dcér kresťanskej lásky svätého Vincenta de Paul každú sobotu popoludní prinášali sväté prijímanie, viedli spoločnú

modlitbu posvätného ruženca, spievali s nimi piesne na oslavu Boha a povzbudzovali ich.

Výmena pána kostolníka

31.7.2024 ukončil svoju dlhoročnú službu náš kostolník Eduard Hodál. Za dlhoročnú službu mu ďakujeme a prajeme mu veľa zdravia a Božích milosti.

*Noví kostolníci: Milan Špánik, Pavel Škvarenina - Johnny,
pomocník: rehoľná sestra Bernadeta –
Anna Priechodová, ktorá pomáha od
čias covidu .*

Eduard Hodál

100. výročie hasičského zboru v Práznovciach

*V sobotu 17. 8. 2024 o 11:00 hodine
v Práznovciach sa konala slávnostná
svätá omša pri príležitosti 100.
výročia založenia dobrovoľného
hasičského zboru.*

Pobožnosť k svätému Šarbelovi

Vo štvrtok 22. 8.. pri svätej omši o 18:00 hodine v Bošanoch sa konala pobožnosť k svätému Šarbelovi. Po svätej omši bola možnosť prijať individuálne požehnanie - pomazanie olejom svätého Šarbela a uctenie jeho relikvií. Po pomazaní olejom bola vystavená Sviatosť Oltárna do 20:00 hodiny.

Púť do Sampora a Banskej Štiavnice

*29. 8. išiel od nás autobus s pútníkmi
do Sampora a Banskej Štiavnice.
Odchod autobusu bol z Krnče od
kostola o 7:30 hodiny, z Práznoviec od
kostola o 7:35 hodiny a od Farského
úradu v Bošanoch o 7:45 hodiny.*

Jednodňová púť

*31.8.2024 sa konala slávnosť
blahorečenia Janka Havlíka
v Šaštíne. Bola to jednodňová púť,
ktorej sa zúčastnili aj veriaci z našej
farnosti a filiálok Krnča a
Práznovce.*

Veni Sancte

1.9. 2024 pri svätej omši o 10:00 hodine sa konalo VENI SANCTE - vzývanie Ducha Svätého na začiatku školského roka.

Farská púť Butkov

Naši farníci sa zúčastnili farskej púti na horu Butkov, ktorá sa uskutočnila na sviatok Povýšenia svätého kríža, v sobotu 14. 9. 2024.

Predbežný program:

Krížová cesta

*Spevácky zbor SHEMA Kysucké
Nové Mesto (14:20 – 15:00 h)*

*Svätá omša: Mons. Peter Beňo,
pomocný biskup Nitrianskej diecézy
(15:30 h)*

Hody v Krnči

8.9.2024 na filiálke v Krnči sa konali hody, výročná slávnosť patróna kostola – Narodenia Panny Márie. Na hodovú nedeľu pri svätej omši bolo aj poďakovanie za úrodu.

PodĎakovanie za úrodu

20. 9.2024 pri večernej svätej omši o 18:00 hodine vo farskom kostole sme ďakovali Pánu Bohu za tohtoročnú úrodu. Ďakujeme aj tým, ktorí pripravili nádhernú výzdobu z tohtoročnej úrody.

L'udové misie vo farnosti svätého Martina Bošany

*Farské misie vo farnosti svätého
Martina v Bošanoch sa začali 28.9.
2024 večernou svätou omšou o
18.00 hodine. Tieto misie viedli pátri
Ivan Flimel CSsR a Jozef Novák,
ml. CSsR. Táto farnosť patrí do
Nitrianskej diecézy a má okrem
farského kostola svätého*

Martina i dve filiálne kostoly. Jeden je kostol Narodenia Panny Márie v Krnči a druhý Ružencovej Panny Márie v Práznovciach. Dekan Štefan Bukovan privítal pátrov redemptoristov a v krátkosti vysvetlil zmysel ľudových misií. Povedal: „Ľudové misie vo farnosti sú časom evanjelizácie a duchovnej obnovy. Prvé misie v tejto farnosti boli práve pred 100 rokmi v roku 1924. Misie, ktoré začíname sú už siedme v poradí.“ A dodal: „Potrebujeme mať pokojné a pokorné srdce, aby sme

sa otvorili na Božie milosti.“ V nedeľu dopoludnia pátri redemptoristi slúžili sväté omše s misijnými kázňami a popoludní boli katechézy pre mužov a ženy. Program farských misií pokračoval i v pondelok. K misijnému tímu sa pridal ďalší páter redemptorista Roman Janáč, CSsR, ktorý slúžil svätú omšu s misijným príhovorom vo filiálnom kostole Ružencovej Panny Márie v Práznovciach, pri ktorej udelil sviatosť pomazania chorých. Večernú svätú omšu vo

farskom kostole svätého Martina slúžil páter Ivan. V utorok bola na programe svätá omša pre deti vo farskom kostole. Páter Jozef pripomenul deťom, že Ježiš je Dobrý Pastier, ktorý sa o nás vždy stará. Keďže v utorok bola spomienka na svätú Teréziu od Dieťaťa Ježiša (z Lisieux), páter Roman v misijnej kázni dal dôraz práve na túto svätú. Povedal, že Terezka pochopila, že láska zahŕňa v sebe všetky povolania, že láska je všetko, že objíma všetky časy a všetky miesta...

slovom, že je večná! Páter Ivan zase slúžil svätú omšu spojenú so sviatosťou pomazania chorých vo filiálnom kostole Narodenia Panny Márie v Krnči. V stredu dopoludnia pátri navštívili chorých v Domove dôchodcov v Bošanoch. Išlo o bývalú budovu kláštora svätej Kataríny Labouré. Vyslúžili sviatosť zmierenia, pomazania chorých a podali sväté prijímanie. Večer boli sväté omše v Bošanoch a Práznovciach, kde po svätej omši bola adorácia spojená s odprosujúcou pobožnosťou.

Štvrtok dopoludnia bola návšteva chorých po domoch. Večerné sväté omše v Bošanoch a v Krnči boli spojené s adoráciami. Páter Jozef sa zameral na veľké tajomstvo Eucharistie. Citoval cirkevného otca svätého Bernarda, ktorý povedal, že,, v otázke prítomnosti Krista v Eucharistii treba počúvať viac Boha ako ľudí, priamo samého Ježiša. Sláviť Eucharistiu znamená žiť „skrze Neho, s Ním a v Ňom pre druhých“.

Piatok dopoludnia opäť patril chorým. V 10:00 hodine bola svätá omša v kostole svätého Martina v Bošanoch spojená s pomazaním chorých. Večerná svätá omša patrila mladým. Hlavným celebrantom bol ďalší náš spolubrat Stanislav Marcin, CSsR. Po svätej omši bolo stretnutie s mládežou a evanjelizačný program, o ktorý sa postaralo spoločenstvo Shekinah z Banskej Bystrice.

Program v sobotu začal Fatimskou pobožnosťou a po nej slúžil svätú omšu páter Roman, ktorý sa zameral na krásu lásky Panny Márie. Po svätej omši sa pomodlila Novéna k Matke Ustavičnej Pomoci.

Misie sa ukončili v nedeľu 6.10.2024 svätými omšami, pri ktorých sa požehnali misijné kríže. Okrem toho na tento deň pripadla výročná farská poklona, preto vo farskom kostole boli stavovské poklony mužov a žien, korunka Božieho milosrdenstva

a poklona, ktorú viedli rehoľné sestry Dcéry kresťanskej lásky (Vincentky), ktoré pôsobia v tejto farnosti.

P. Jozef Novák, ml. CSsR

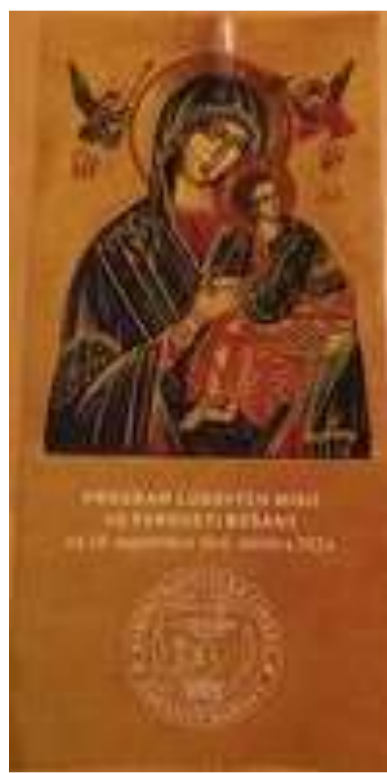

Modlitba za sväté misie

Dobrý Bože, prosíme Ťa o Tvoje požehnanie pre misie. Daj nám svoje milosti, aby obnova našej farnosti viedla všetkých k zmiereniu s Tebou.

Povzbudení Tvojimi slovami "proste a dostanete", prosíme Ťa o sväté oduševnenie, o dar ľútosti a opravdivú zmenu k lepšiemu.

*Prenikaj ohňom Ducha Svätého srdcia
tých, ktorí nechcú prijať Tvoju milosť a
pomôž im obrátiť sa.*

*Všetkých zapál' ohňom odvahy, aby
sme povzbudzovali druhých k účasti
na misiách.*

*Nech Duch Svätý osvecuje misionárov,
aby slovo, ktoré hlásajú malo
spásonosný účinok,*

*K tvojím nohám, Matka Božia,
skladáme celú misijnú prácu v našej
farnosti.*

*Pomôž nájsť hriešnikom cestu k
obráteniu. Posilňuj slabých a
pritiahni všetkých k svojmu Synovi
Ježišovi Kristovi.*

Amen

Farská púť

29. 10. 2024 sme sa zúčastnili farskej púte. Navštívili sme Francúzsko, Portugalsko, Španielsko.

Sprievodca: Mons. ThDr. Ján Majerník

Program:

1. deň

stretnutie skupiny, transfer na letisko do Viedne, odlet do Porta.

Po prilete transfer do Fatimy, svätá omša, medzinárodná modlitba ruženca a procesia, ubytovanie, sviečková preocesia.

2. deň

náboženský program vo Fatime, Kaplnka zjavení so sochou Panny Márie, Bazilika s hrobmi blahoslaveného Františka a Hyacinty Marto a tiež sestry Lucie. Prehliadka moderného chrámu Najsvätejšej trojice, osobné modlitby. Slovenská krížová cesta z Fatimy

do 2 dedinky Aljustrel, možnosť peši navštíviť rodné domy troch vizionárov Lucie Santos, sv. Francisca Marto a sv. Jacinty Marto. Po večeri medzinárodná modlitba ruženca pri Kaplnke zjavení, sviečková procesia, ubytovanie.

3. deň

odchod do Santiago de Compostela, zastávka v pútnickom meste Braga. Nádherné schodiško Escadaria do Bom Jesus... návšteva Baziliky, kde sa nachádza hrob sv.

Jakuba apoštola, modlitby, ubytovanie.

4. deň

odchod do Lúrd, zastávka Loyola - návšteva baziliky sv. Ignáca v mestečku Azpeitia, Mesto Lurdy, zjavenie Panny Márie chorému dievčatku...

5. deň

celodenný náboženský program v Lurdoch. Prehliadka areálu,

komplex Bazilik, podzemná Bazilika Pia X. Pešia prehliadka po stopách sv. Bernadetty.

Popoludní eucharistická procesia s požehnaním chorých. Po večeri medzinárodná modlitba ruženca pri Jaskyni Zjavení a sviečkový sprievod, ubytovanie.

6. deň

odchod do miest Le Puy en Velay. Návšteva starobylej Katedry Notre-Dame-de-France z 11. storočia. Má strechu zo 6 kupolami..., uchováva

sochu Panny Márie s čiernou tvárou. Ďalšou dominantou je 80 m vysoký lávový stĺp s románskou kaplnkou sv. Michala a skála Corneille so 16 m vysokou sochou Panny Márie s dieťaťom Ježišom. Odchod na hotel v oblasti Paray le Monial, ubytovanie.

7. deň

náboženský program v Paray Le Monial. Návšteva kaplnky, kde sa rehoľníčke Margite Alacocque

*zjavilo Božské Srdce Ježišovo.
Románska architektúra Baziliky,
Presun do malebného mestečka Ars,
kde pôsobil J. M. Vianney, patrón
kňazov. Odchod do Dardilly - rodisko
sv. Jána Mária Vianney, rodný dom,
farský kostol, kde bol pokrstený.
Presun na hotel, ubytovanie.*

8.deň

*Lyon /UNESCO/. Návšteva
Katedrály Notre-Dame de la Fourvière
z 19. storočia, ktorá je dominantou
mesta, svätá omša.*

*Presun na letisko, odlet do Viedne.
Po prilete transfer na Slovensko.*

Hodová slávnosť v Bošanoch.

*10. 11. 2024 sa konala vo farskom
kostole slávnostná hodová svätá
omša.*

Pobožnosť k svätému Šarbelovi

*22. 11. 204 pri svätej omši o 18:00
hodine v Bošanoch sa konala
pobožnosť k svätému Šarbelovi
s obvyklým programom. Svätú omšu
celebroval Mons. Marián Dragúň,
rektor kňazského seminára v Nitre.
Liturgiu doprevádzal spevácky zbor
pri kostole Nanebovzatia Panny
Márie z Chynorian.*

Zázračná medaila

Stredu 27.11.2024 sme v našej farnosti slávili spomienku na Pannu Máriu Zázračnej medaily. Na večernú svätú omšu o 18:00 hodine v Bošanoch, boli pozvaní členovia Združenia zázračnej medaily. Veriaci mali možnosť poďakovať sa Panne Márii a vyprosiť si potrebné milosti.

Spomienka na Svätú Cecíliu

Pri príležitosti spomienky na svätú Cecíliu, patrónku hudobníkov a spevákov sa vo štvrtok 28. 11. 2024 o 18:00 hodine v Pastoračnom centre konalo stretnutie organistov a speváckych zborov, ktorí pôsobili pri svätých omšiach v našej farnosti. Na stretnutie boli pozvaní všetci, ktorí akýmkoľvek spôsobom slúžili v našej farnosti: kostolníci, miništranti, kvetinárky a tiež tí, ktorí sa starajú

o čistotu kostolov a ich okolia.

„Samaritáni z Markovej„

Vo farskom kostole bola inštalovaná výstava s názvom „SAMARITÁNI z MARKOVEJ“.

Išlo o poľskú rodinu Ulmorcov, ktorú nedávno blahorečil svätý otec pápež František. V zadnej časti

*Ľostola na stolíku boli knihy o tejto
blahoslavenej rodine, litánie aj
obrázky s modlitbou príhovoru, ktoré
si mohli veriaci zakúpiť.*

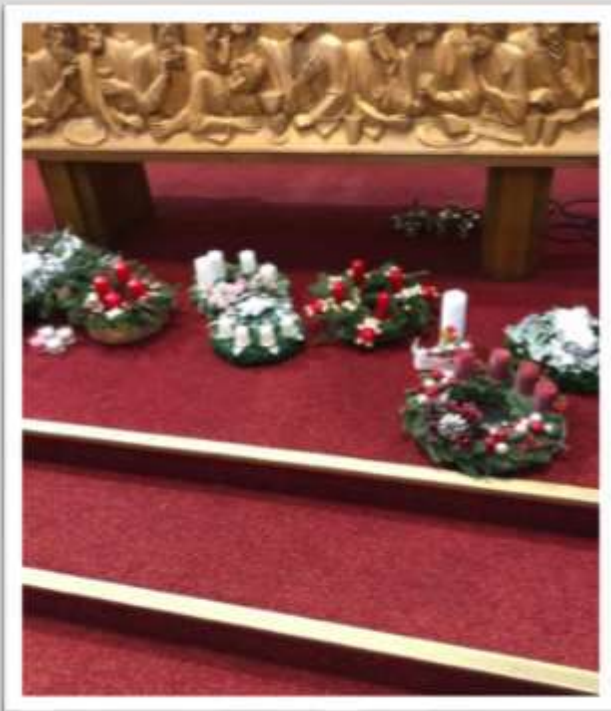

Adventné obdobie

1. 12. 2024 v nedeľu, sa začalo Adventné obdobie. Pri svätých omšiach sa požehnávali adventné vence, ktoré si po svätej omši veriaci zobrali domov.

Adventný koncert

Dňa 1. 12.2024 o 14:30 hodine sa vo Farskom kostole svätého Martina konal tradičný adventný koncert, ktorý pripravili žiaci a učitelia Základnej umeleckej školy. Všetci sme boli pozvaní. Žiaci a učitelia Základnej umeleckej školy nám pripravili pekný nedeľný zážitok. Patrí im veľká vďaka.

Fatimská sobota

Kántrové dni

Zimné kántrové dni sú v stredu, piatok a sobotu. Záväzný je iba jeden deň. Obsah zimných kántrových dni je príchod Kristovho kráľovstva do rodín; duchovná obnova rodín; pokoj a spravodlivosť vo svete.

Mal'ba za oltárom

Na konci roka 2024, sa pokračovalo s reštaurovaním oltára po častiach. Tieto práce sa vykonávali v Práznovciach v dielni Mgr. art. Martina Mikuláša. Na reštaurovaní oltára pracovalo niekoľko odborníkov. Mgr. art. Barbora Mikulášová, manželka Martina Mikuláša, Mgr. art. Michal Franko, Mgr. art. Helena Horvátová... Okrem reštaurovaní oltára sa začala aj mal'ba za oltárom.

Oltár sa viackrát renovoval, ale stena za oltárom nebola maľovaná 248 rokov, čo bolo veľmi nevyhnutné. Tieto práce prebiehali počas Adventu.

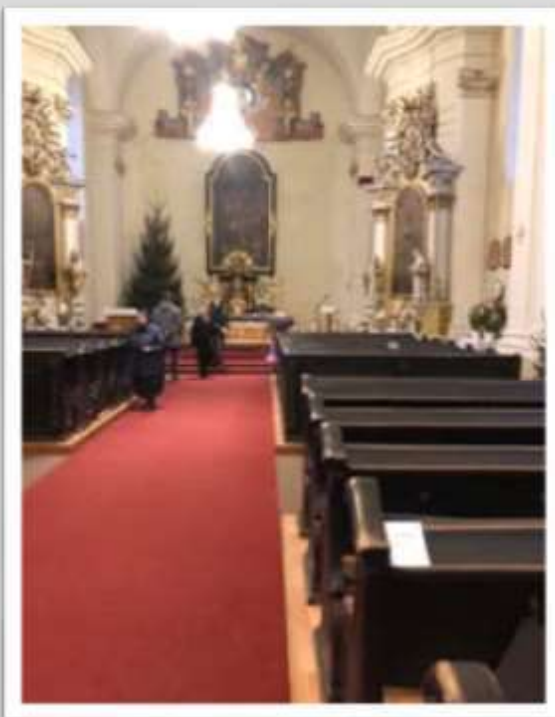

Stena za oltárom po 248 rokoch

Stena za oltárom po vymaľovaní

Úprava kuchyne FPC

Tento rok sa renovovala aj kuchyňa vo FPC. Kuchyňa bola kompletne prerobená, zakúpilo sa celé nové nerezové zariadenie.

*„Preto bdejte, lebo
neviete ani dňa, ani
hodiny" (Mt 25, 13)*

*20. 12. 2024 sa konala v kostole
svätého Martina v Bošanoch svätá
omša za otca nášho rodáka, kňaza
TĥDr. Petra Michalova PhD. Svätú
omšu celebroidal biskup Viliam Judák.
Odpočinutie večné daj mu Pane.*

Betlehemské svetlo tento rok inak

Betlehemské svetlo sa tento rok prevzalo od rakúskych skautov, ktorí Betlehemské svetlo udržiavali počas celého roka. Vzhľadom na aktuálnu situáciu na Blízkom východe nebolo tento rok možné obvyklé zapálenie sviečky v mieste narodenia Krista. Svetlo počas celého Štedrého večera žiarilo nielen v Európe, ale aj na miestach ako USA a Južná Amerika.

Do nášho chrámu bolo prinesené na Štvrtú adventnú nedeľu o 11:30 hodine. Svetlo si mohli veriaci odpáliť do 14:00 hodiny. Do kostola v Práznovciach, bolo prinesené na Štvrtú adventnú nedeľu o 10:15 hodine a do kostola v Kynči, na Štvrtú adventnú nedeľu o 8:15 hodine.

Pobožnosť k svätému Charbelovi

*22.12. 2024 o 17:15 hodine vo
farskom kostole v Bošanoch, bola
možnosť pristúpiť k sviatosti
zmierenia a o 18:00 hodine bola
slávená svätá omša spojená s
pobožnosťou k svätému Charbelovi s
obvyklým programom.*

Krnčianka

26. 12. 2024 na sviatok svätého Štefana o 8:30 hodine v Krnči a o 11:00 hodine v Bošanoch, sa konalo koledovanie, ktoré pripravil folklórny súbor Krnčianka. Za pekný zážitok im patrí veľká vďaka.

Meniny

Na svätého Štefana oslavuje meniny aj náš pán dekan. Veriaci našej farnosti aj na filiálkach Práznovce a Kynča, Vám prajú jasné a pokojné dni, hojnosť a šťastie, úprimných a čestných ľudí na vašej ceste, milosrdenstvo a veľkodušnosť, úspech, zdravie, pravú radosť a svetlú nádej.

Dobrá novina v Práznovciach

Aj tento rok už tradične sa v našej farnosti na filiálkach Práznovce, 6.1. 2025 na sviatok svätého Štefana konalo koledovanie. Koledníci sa na túto akciu pripravovali. Ďakujeme veriacim, ktorí sa do tejto akcie zapojili a tiež koledníkom a animátorom.

Koncoročná bilancia

Ďalší rok je za nami. Tak ako každý rok, aj tento sa 31.12.2024 o 16:00 hodine konala farská pobožnosť vo farskom kostole Bošany, ktorá bola spojená s duchovnou a hospodárskou štatistikou. Pán dekan, ako každoročne poďakoval farníkom, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomohli farnosti.

*Naša nádej sa
volá Ježiš*

